

[Undervisningsministeren.]

mentarisk bøje sig for det, der klart er tilkendegivet som den danske Rigsdags Flertals Villie.

Christmas Møller: Vi har intet imod at bøje os for Rigsdagens Flertals Villie, men det, der er Sandheden om denne Sag, er, at den højtærede Undervisningsminister vil undgaa Undersøgelse af, hvad der er Rigsdagens Flertals Villie. Vi har stillet dette Ændringsforslag, fordi enhver, der har Valgret til en Kommunalbestyrelse, saaledes som Lovforslaget er affattet, kan vælges til Skolekommissionen i en hvilken som helst Kommune. Der er ikke Tale om, at man skal bo blot i Nærheden af den paagældende Kommune, nej, ethvert Mindretal — og det kan være et meget lille Mindretal — kan vælge en Mand eller Kvinde langt, langt udenfor Grænsen, som har Valgret til en Kommunalbestyrelse, ind i Skolekommissionen. Jeg spørger Undervisningsministeren, jeg spørger det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen: FINDER DE DET RIMELIGT OG BERETTIGET, AT EN KØBENHAVNER KAN VÆLGES TIL EN SKOLEKOMMISSION F. EKS. I JYLLAND? (Munterhed). Saaledes som Lovforslaget er affattet, er det givet, at det kan ske. Naar de Herrer ler, er det kun Udtryk for, at saadan noget ikke vil ske, og saa spørger jeg: Naar det ikke er Meningen, skal vi saa ikke affatte Paragraffen saaledes, at den er i Overensstemmelse med, hvad der er Meningen?

Vi ønsker tillige at opnaa, at Landstinget faar denne Sag til fornyet Behandling, idet man efter Partiet Venstres Tilkendegivelse her i det høje Folketing maa formode, at Landstingets Flertals Villie er en anden end den, som tilkendegives i Lovforslaget, saaledes som det er affattet. Men det, den højtærede Undervisningsminister er bange for, er ikke, at Sagen skal strande, thi vi vil ikke forlange og har ikke forlangt Fristerne overholdt paa en saadan Maade, at man behøver at nære Frygt for det, men det er at prøve Sindelaget i Landstinget overfor de Ændringsforslag, som Partiet Venstre har stillet i Folketinget.

Vesterager: Naar der fra de forskellige Sider kæmpes saa drabeligt mod en hvilken som helst Ændring, er det jo et Vidnesbyrd om, hvor bange man er for i det hele taget at komme til at prøve disse Spørgsmaal, at gennemgaa dem og udtale sig derom. Man faar et Forslag fra Landstinget, og saa siger man ganske lige ud til Folketinget: Der kan ikke ændres et Ord i det. Det plejer

dog ikke at være saaledes, at Folketinget er Landstinget saa underlegent, at det ikke maa faa Lov til at være det fjerneste med i Arbejdet, men det fremgik jo klart af den højtærede Undervisningsministers Udtalelser, at det kunde ikke tænkes her. Naar dette Ændringsforslag bliver stemt ned, hvad jeg maa være forberedt paa, er det altsaa for mig kun et Vidnesbyrd om, at man maa tage det, som er kommet fra Landstinget, ganske uændret; der er ikke Tale om, at man faar Lov til at gennemgaa det. Forleden Dag blev det bestemt, at der skulde anlægges Sag mod den højtærede Undervisningsminister fra Lærerforeningens Side. Hvad blev der sagt i den Anledning? Der blev sagt af Skoledirektør Lassen, at det kunde dog maaske bremse lidt paa Undervisningsministerens Fortolkninger. Men dette vender sig ogsaa mod Rigsdagen, naar man ikke en Gang tør gennemgaa Paragrafferne, før man vedtager dem i dette høje Ting, ikke en Gang tør give os Lejlighed til at se, hvorledes de skal forstaaes, og hvad der ligger i dem. Jeg fremhæver altsaa, at det i Virkeligheden er ganske meningsløst, at et Lovforslag, fordi det er kommet fra Landstinget, skal behandles paa den Maade i Folketinget.

Arnth Jensen: Naar det ærede Medlem Hr. Christmas Møller ruller et Skræmmebilede op som dette, at en Københavner skulde blive valgt ind i en Skolekommission i Jylland, skulde man næsten tro, at det ærede Medlem følte sig som en Københavner, der kom til Jylland. Et saadant Skræmmebilede gør aldeles ingen Virkning. Det ærede Medlem ved, at det er Kommunalbetyrelsen, der skal vælge Skolekommissionen, og det ærede Medlem ved ogsaa — det er klart udtalt her —, at vi ønsker ikke alene, at man skal have Ret til at vælge Præsten udenfor Sognegrænsen; men vi ønsker ogsaa, at Forældre, som bor udenfor Sognegrænsen, skal kunne vælges ind i Skolekommissionen, hvis Kommunalbestyrelsen ønsker det. Naar det ærede Medlem siger, at der af dette, at Venstre har stillet Ændringsforslag i dette høje Ting, kan drages den Slutning, at der ikke er Flertal i Rigsdagen for dette Lovforslag, vil jeg sige til det ærede Medlem, at det Ændringsforslag, der blev stillet her, var Udtryk for et Ønske, der ogsaa blev udtalt i det høje Landsting; men den Gang, det gjaldt at faa denne Ændring ført frem der, da sov det ærede Medlems Parti. Det kan ikke hjælpe nu at komme og tale om, at det skulde være anderledes.